

‘Aprite le finestre’: cântecul pe care sfântul Josemaría l-a dorit ca rămas-bun de la acest pământ

Cântecul „Aprite le finestre” a fost piesa cu care cântăreața Franca Raimondi a câștigat celebrul Festival de la Sanremo din 1956, principalul concurs de muzică italiană. I-a plăcut mult sfântului Josemaría, care l-a interpretat ca pe o expresie simplă și luminoasă a speranței creștine în viața veșnică. Le-a mărturisit celor din jurul său că i-ar plăcea ca acest cântec să fie

interpretat în momentul morții sale.

23.06.2025

În 1966, în timpul unei întâlniri la Villa Tevere, câțiva dintre cei care locuiau cu sfântul Josemaría i-au cântat acest cântec care era pe atunci popular în Italia, *Aprite le finestre*^[1]. Fondatorul le-a spus că i-ar plăcea să i-l cânte cu bucurie în ultimele clipe ale vieții sale pe acest pământ, după ce va fi primit Sfintele Taine.

Cântecul celebrează bucuria primăverii, atunci când florile încep din nou să înmugurească, păsările se întorc din migrație, iar soarele pătrunde prin ferestre și umple casele de lumină. Versurile sale invită la deschiderea către vise noi și către o viață care reîncepe.

<i>La prima rosa rossa è già sbocciata</i>	Primul trandafir roșu deja a înflorit
<i>E nascon timide le viole mammole</i>	Și violetele timide se ivesc cu sfială
<i>Ormai, la prima rondine è tornata</i>	Deja, prima rândunică s-a întors
<i>Nel cielo limpido comincia a volteggiar</i>	Și a început să zboare în cerc pe cerul senin
<i>Il tempo bello viene ad annunciar</i>	Vestind că vremea frumoasă sosește.
<i>Aprite le finestre al nuovo sole</i>	Deschideți ferestrele către soarele nou,
<i>È primavera, è primavera</i>	E primăvară, e primăvară.

Sfântului Josemaría îi plăcea să cânte
și obișnuia să amintească un gând al

sfântului Augustin: „Cine cântă, se roagă de două ori”. Spunea, de asemenea, că îi plac „toate cântecele despre iubirea curată a oamenilor, care sunt pentru mine cântece de iubire omenească la felul divin”^[2]. De aceea, nu este de mirare că a văzut în acest cântec ceva mai mult decât o simplă imagine a primăverii. Dorința de a-i fi cântat la sfârșitul vieții lasă să se întrevadă că îl percepea ca pe o metaforă a trecerii spre viața veșnică: moartea nu ca sfârșit, ci ca o trezire senină și luminoasă. „A deschide ferestrele” înseamnă a deschide sufletul — așa cum a făcut el întreaga viață — către Iubirea iubirilor, către întâlnirea definitivă cu Dumnezeu, „pentru totdeauna pentru totdeauna..., pentru totdeauna” (*Drum*, 182).

Soarele — simbol al lui Cristos în tradiția Bisericii — Se oferă omului cu blândețe și pătrunde înăuntru atunci când acesta, în libertate, îi

deschide ușa sau ferestrele vieții sale.

Uneori, sfântul Josemaría visa la acea întâlnire definitivă cu Dumnezeu:

„Mă încântă să închid ochii și să mă gândesc că va veni momentul — când Dumnezeu va voi — în care Îl voi putea vedea, nu ca într-o oglindă și prin imagini întunecate..., ci față în față”^[3], nu spun ca pe ceva neașteptat, pentru că „ne aflăm într-o căutare și așteptare continuă a lui Dumnezeu. Moartea subită e ca și cum Domnul ne-ar surprinde pe la spate, iar, întorcându-ne, ne-am afla în brațele Sale...”^[4].

Fără frică de viață și fără frică de moarte. Așa a încercat să trăiască în fiecare zi din viața sa, pentru că, așa cum spunea, „nu știm care va fi ultima luptă, fiindcă putem muri în orice moment... Nu vă temeți: dincolo de moarte se află Viața și Iubirea”^[5].

*Sul davanzale un
piccolo usignolo* Pe pervaz, o mică
privighetoare

*Dall'ali tenere, le
piume morbide* Cu aripile gingașe
și penele moi

Ha già spiccato il
timido suo volo Și-a luat zborul
timid

E contro i vetri
ha cominciato a
picchiettar Și a început să
ciocănească în
geamuri —

Il suo più bel
messaggio vuol
portar: Vrea să aducă cel
mai frumos mesaj
al său:

*È primavera, è
primavera* E primăvară, e
primăvară,

Aprite le finestre
ai nuovi sogni Deschideți
ferestrele viselor
noi.

Și acest mic simbol al îndrăgostiților
— privighetoarea de pe pervaz,

bătând cu gingășie în geam — poate fi înțeles, urmând gândirea care-i plăcea sfântului Josemaría, ca o imagine a harului — Iubirea — care vine să pregătească sufletul pentru întâlnirea mult așteptată, pentru a deschide, pentru ultima dată, fereastra către cel mai frumos dintre vise: viața veșnică.

*Alle speranze,
all'illusione*

Lasciate entrare l'ultima canzone	Speranțelor, visurilor, Lăsați să pătrundă cântecul de pe urmă, Care va coborî cu blândețe în inimă.
Che dolcemente scenderà nel cuor	

Pe 26 iunie 1975, Josemaría Escrivá a murit subit, în urma unui infarct. S-a

împlinit și cealaltă cerere pe care i-o adresase lui Dumnezeu: harul de a muri „fără să deranjez”, evitând să fie o „povară” pentru fiii și fiicele sale din Opus Dei.

„Va veni acea zi, care va fi ultima și care nu ne sperie: încrezându-ne ferm în harul lui Dumnezeu, suntem dispuși din acest moment, cu generozitate, cu tărie, cu dragoste pentru detalii, să ne grăbim la această întâlnire cu Domnul” (*Prietenii lui Dumnezeu*, nr. 40).

„În cer, printre nori de argint, luna și-a fixat deja o întâlnire”. Fecioara Maria, asemenea lunii care reflectă lumina soarelui, reflectă chipul lui Dumnezeu și îi călăuzește pe creștini în momentele de întuneric. Sfântul Josemaría a fost însoțit de Ea încă din primii ani, și a fost alături de el și la sfârșitul vieții: în ultimele sale clipe pe pământ, și-a îndreptat privirea

spre o imagine a Sfintei Fecioare de Guadalupe, încredințat că Ea îl însoțea în acel pas definitiv spre cer. Cu cinci ani mai devreme, privind un tablou al Fecioarei de Guadalupe oferindu-i un trandafir lui Juan Diego, la Jaltepec, spusese cu voce tare: „Așa mi-aș dori să mor: privind-o pe Preasfânta Fecioară și ca Ea să-mi dea o floare...”^[6].

Te-ar putea interesa «Lista de Spotify a sfântului Josemaría»

Într-una dintre biografiile Fondatorului este relatată o amintire de familie din acea zi^[7]. Severino Monzó, care petrecea câteva zile într-o casă situată aproape de sanctuarul de la Torreciudad, a primit vestea

mortii sfântului Josemaría și și-a amintit de acele cuvinte pe care i le spusese cu un deceniu înainte, la Roma, despre acel cântec: „Tu mi-l vei cânta... fără lacrimi”.

S-a îndreptat spre pick-up-ul din salon și a pus *Aprite le finestre*. A început să cânte cu emoția de a împlini dorința Părintelui. A încercat să-și stăpânească trăirea, dar nu a reușit pe deplin să împlinească cea a doua parte. La un moment dat, vocea i s-a frânt și a trebuit să se oprească. S-a adunat și a dus cântecul până la capăt.

Italiană

*La prima rosa
rossa è già
sbocciata*

*E nascon timide
le viole mammole*

Română

Primul trandafir
roșu a înflorit deja

Și violetele timide
se ascund printre
frunze.

Ormai, la prima De-acum, a sosit
rondine è tornata prima rândunică

Nel cielo limpido Și-a început să
comincia a zboare în cercuri
voltegiar pe cerul senin:

Il tempo bello Vestind venirea
viene ad vremii frumoase.
annunciar

Aprite le finestre Deschideți
al nuovo sole ferestrele către
soarele nou,

È primavera, è E primăvară, e
primavera primăvară!

Lasciate entrare Lăsați să intre un
un poco d'aria strop de aer curat,
pura

Con il profumo Cu parfumul
dei giardini și al
prati in fior pajiștilor înflorite.

Aprite le finestre Deschideți
ai nuovi sogni ferestrele viselor
noi,

Bambine belle Frumoase copile,
Innamorate îndrăgostite.

*È forse il più bel
sogno che
sognate* E poate cel mai
frumos vis pe
care-l visați:
Mâine va fi
fericirea.

Sarà domani la
felicità [Refren]

[Ritornello] În cer, printre
norii de argint,
Nel cielo fra le
nuvole d'argento Luna și-a dat deja
întâlnire.

La luna ha già
fissato
appuntamento Deschideți
ferestrele către
soarele nou,

Aprite le finestre
al nuovo sole E primăvară,
Sărbătoarea
iubirii.

Festa dell'amor La, la, la...

La, la, la...

Aprite le finestre al nuovo sole	Deschideți ferestrele către soarele nou.
<i>Sul davanzale un piccolo usignolo</i>	Pe pervaz, o mică privighetoare,
Dall'ali tenere, le piume morbide	Cu aripile gingașe și penele moi,
Ha già spiccato il timido suo volo	Și-a luat deja zborul timid
E contro i vetri ha cominciato a picchiettar	Și a început să ciocănească în geam
Il suo più bel messaggio vuol portar:	Vrea să aducă cel mai frumos mesaj al său:
<i>È primavera, è primavera</i>	E primăvară, e primăvară!
Aprite le finestre ai nuovi sogni	Deschideți ferestrele viselor noi!

<i>Alle speranze, all'illusione</i>	Speranțelor, iluziilor,
Lasciate entrare l'ultima canzone	Lăsați să pătrundă cântecul de pe urmă,
Che dolcemente scenderà nel cuor	Care va coborî cu blândețe în inimă.
<i>Nel cielo fra le nuvole d'argento</i>	În cer, printre norii de argint,
La luna ha già fissato appuntamento	Luna și-a dat deja întâlnire.
<i>Aprite le finestre al nuovo sole</i>	Deschideți ferestrele către soarele nou,
È primavera, festa dell'amor	E primăvară, sărbătoarea iubirii.
<i>La, la, la...</i>	
Aprite le finestra al primo amor	La, la, la...

Deschideți
ferestrele către
prima iubire.

[1] Celaya I., en *Recuerdos de san Josemaría*.

[2] *Convorbiri*, 92.

[3] Sastre A., *Tiempo de caminar*,
capítulo XII.

[4] Cfr. Mărturie a lui Encarnación
Ortega Pardo, RHF 5074.

[5] Íbid.

[6] Cejas J.M., *Cara y Cruz: Josemaría
Escrivá*, capítulo XXVI.

[7] Urbano P., *El hombre de Villa
Tevere*, capítulo XIX.

Imagen generada con i.a.

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/aprite-le-finestre-cantecul-pe-care-sfantul-josemaria-l-a-dorit-ca-ramas-bun-de-la-acest-pamant/> (01.04.2026)